

Den, der betaler, naar Forfaldstid er kommet, bliver gyldig frigjort for sin Forpligtelse, medmindre der fra hans Side foreligger Svig eller grov Uagtsomhed. Han er forpligtet til at forvise sig om, at Endossementerne udgør en behørig sammenhængende Række, men ikke om Ægtheden af Endossenternes Underskrifter.

§ 41.

Naar en Veksel lyder paa Betaling i en Møntsort, der ikke er gangbar paa Betalingsstedet, kan Beløbet betales i Landets Mønt efter Værdien paa Forfaldsdagen. Betaler Vekselskyldneren ikke i rette Tid, kan Vekselindehaveren, hvis han ønsker det, kræve Beløbet betalt i Landets Mønt enten efter Forfaldsdagens eller efter Betalingsdagens Kurs.

Ved Beregningen af den fremmede Møntsorts Værdi skal Handelsbrug paa Betalingsstedet iagttages, hvis ikke Trassenten har foreskrevet, at Vekselsummen skal betales efter en i Vekslen fastsat Kurs.

Foranstaaende Bestemmelser kommer ikke til Anvendelse i de Tilfælde, hvor Trassenten har foreskrevet, at Betalingen skal erlægges i en bestemt angiven Møntsort (Forbehold om effektiv Betaling i fremmed Mønt).

Er Vekselsbeløbet angivet i en Møntsort, der har den samme Benævnelse, men en forskellig Værdi i det Land, hvor Vekslen er udstedt, og det Land, hvor den skal betales, er Formodningen for, at det er Betalingsstedets Mønt, som er ment.

§ 42.

Forevises en Veksel ikke til Betaling inden den i § 38 foreskrevne Frist, har enhver Vekselskyldner Ret til for Vekselindehaverens Regning og Risiko at deponere Vekselsummen paa det autoriserede Deponeringssted.